

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 58/11
31.08.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљене С.М, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 374/11 од 11.07.2011. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 3846/10 од 22.12.2010. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 31.08.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 374/11 од 11.07.2011. године па се УКИДА правноснажна пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 3846/10 од 22.12.2010. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Чачку К. број 46/08 од 17.04.2010. године окривљена С.М. оглашена је кривом да је извршила кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ-а и осуђена је на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 26.05.2004. до 04.06.2004. године.

На основу члана 91. и 92. КЗ-а окривљена је обавезана да на име прибављене имовинске користи стечене кривичним делом плати износ од 111.007.946,00 динара буџету Републике Србије, у року од 60 дана по правноснажности пресуде.

На основу одредбе члана 85. КЗ-а окривљеној је изречена мера безбедности забрана оснивања привредних предузећа и руковођење истима, као и дужности везаних за располагање, коришћење и управљање имовином предузећа у трајању од пет година рачунајући од дана правноснажности пресуде, с` тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Окривљена је обавезана да на име трошкова кривичног поступка плати 203.150,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 број 3846/10 од 22.12.2010. године делимичним уважањем жалби окривљене и њеног браниоца преиначио првостепену пресуду, у делу одлуке о казни, тако да је окривљену огласио кривом да је извршила кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осудио је на казну затвора у трајању од шест месеци у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 26.05.2004. до 04.06.2004. године. Окривљена је том пресудом обавезана да надокнади трошкове кривичног поступка, те је назначено да ће о томе бити одлучено посебним решењем, док су у осталом делу жалбе окривљене и њеног браниоца као и жалба Вишег јавног тужиоца у Чачку, одбијене као неосноване.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз број 374/11 од 11.07.2011. године против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 3846/10 од 22.12.2010. године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а са предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева укине другостепену пресуду.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у одсуству обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Врховни касациони суд налази да Републички јавни тужилац захтевом за заштиту законитости основано истиче да је другостепена пресуда донета уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а која је учињена на штету окривљене С.М.

Наиме, из списка предмета произлази да је првостепени суд окривљену огласио кривом и осудио да је извршила кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. Кривичног законика наводећи у изреци да су она и сада пок. М.Т. извршењем кривичног дела прибавили имовинску корист у износу од 111.007.946,00 динара те да је окривљена на основу одредбе члана 91. и 92. КЗ-а првостепеном пресудом и обавезана да на име прибављене имовинске користи стечене кривичним делом плати наведени износ буџету Републике Србије у року од 60 дана по правноснажности пресуде.

Надаље, из списка предмета такође произлази да је другостепени суд одлучујући о жалбама окривљене и њеног браниоца и Вишег јавног тужиоца у Чачку одржао седницу већа у смислу члана 375. ЗКП-а на којој је одлучио да одржи претрес, налазећи да је због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања потребно да се понове раније изведени докази и да се изведу нови докази у смислу члана 377. став 1. и 5. ЗКП-а, те да је Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу у складу са чињеничним стањем утврђеним на претресу пред другостепеним судом, изменио диспозитив оптужнице у погледу висине имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела од стране окривљене, опредељујући је на износ од 23.037.848,00 динара, након чега је Апелациони суд у Крагујевцу донео пресуду Кж1 бр. 3846/10 од 22.12.2010. године којом је делимично уважио жалбе окривљене и њеног браниоца, преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о казни тако што је окривљену огласио кривом за кривично дело из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ-а и осудио на казну затвора у трајању од шест месеци, док је у осталом делу жалбе окривљене, њеног браниоца и Вишег јавног тужиоца у Чачку одбио као неосноване.

Врховни касациони суд, најпре, налази да се основано захтевом за заштиту законитости указује да је изрека другостепене пресуде противречна сама себи и разлозима пресуде, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а на штету окривљене.

Ово из разлога, јер је другостепени суд у изреци пресуде навео да првостепену пресуду преиначава само у делу одлуке о казни иако из чињеничног описа кривичног дела из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ-а датом у изреци другостепене пресуде произлази да је у односу на првостепену пресуду измењена не само казна већ и висина имовинске користи која је прибављена извршењем предметног кривичног дела од стране окривљене, која представља објективно обележје овог кривичног дела (у изреци првостепене пресуде било је означено да је окривљена С.М. заједно са сада пок. М.Т. извршењем кривичног дела прибавила имовинску корист у износу од 111.007.946,00 динара те је истом пресудом на основу одредбе члана 91. и 92. КЗ-а и обавезана да на име прибављене имовинске користи стечене кривичним делом плати наведени износ буџету Републике Србије, док је другостепени суд у изреци своје пресуде навео да је окривљена прибавила имовинску корист у износу од 23.037.848,00 динара), чиме је другостепени суд, по оцени овога суда, изреку пресуде учинио противречном самој себи.

Поред тога, изрека другостепене пресуде је противречна и разлозима пресуде, јер, као што је напред наведено, другостепени суд је на претресу утврдио и у изреци пресуде навео да је окривљена извршењем предметног кривичног дела прибавила имовинску корист у износу од 23.037.848,00 динара што је противречно разлозима датим у образложењу пресуде из које произлази да је другостепени суд оставио на снази првостепену пресуду у непреиначеном делу који се односи на одузимање од окривљене имовинске користи стечене кривичним делом у смислу члана 91. и 92. КЗ-а у износу од 111.007.946,00

динара.

Због наведене битне повреде одредаба кривичног поступка учињене на штету окривљене С.М, Врховни касациони суд је овом пресудом уважавањем захтева за заштиту законитости укинуо другостепену пресуду и предмет вратио Апелационом суду у Крагујевцу на поновно суђење, с`тим што ће тај суд у поновном поступку отклонити битну повреду одредаба кривичног поступка на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 425. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Весна Веселиновић, с.р.

Бата Цветковић, с.р.